

מסורת הש"ס

(6) [מוספפא פ"ה]
(5) [קדושין כד. וס"ג]
(4) [עירובין פה. וס"ג]
(3) [מוספפא פ"ד]
(2) [בבא"י נוסף: וספ
עומא] צידוה
(1) [מוספפא פ"ה]
(1) [נרש"י נוסף:
כבר, נרש"י צנר"י
נוסף: לה, (ט) דפס"ר
דברא, (י) [צ"ל,
(א) דפס"ר תנאז,
(ב) נראה שז"ל דפספמ,
והוא גיזל ד"ה מה,
(ג) נראה שז"ל תפספ,
(ד) נראה שז"ל מנז.
מח"ס ש"י ועי' מהרש"א
על מוס' ונאגמרינ]

מוסף רע"י

הובא בסוף המסכת

מוסף תוספות

[illegible]

פסקי רי"ד

מנחם ראשון חזו מחמשים וזו: ג' מחוץ
ו.ו. ודאי עקר ליה לתנאיה קמא:
ואין אחד מן העדים הראשונים ואחד
מן האחרונים מטערפין להעיד
שהיה מנחם בגט זה כל זמן שלא יצוהו
שנים [כאחד ויעידו] באחד מן התנאים
כשר ע"י עדי חתימה ולא כל כמיניהו
דהנך לשווי תנאה בגיטא: אינא
אספא. פשיטא דאין אחד מן
הראשונים כלום שהרי אפילו באו
שניהם אינן כלום דהא בגיטא ליה
ההוא תנאה: אלא ארישא דקאמר
לו האי לו האי: מה דרשמה. הוול
ומקיים גיטא צדח מהני תנאי הוו
להו כחד תנאה וכל סהדי דמספדי
לקיומי תנאה דהאי גיטא ליטערפו
קא משמע לן: מבתי' ואגעי
לאנטיפרס וחזר. מיד: מחלו צטל
כלומר ושוב אינו כשר לגרש בו
אפילו חזר והלך לגליל ושמהה
שליש יום אחי נט דקא סלקא דעתך
לאנטיפרס תחמילת לגליל היא והרי

מתנאי הראשון הלך לגליל ולא שהה שם
שלושים יום הרי זו מגורשת שזמן הש
עותנאי י צריש יהודה צבואו מגליל ליה
דעתיה עבו צמדית הים קיימא: כל
צו' צמרא' פריך והא לא עבר שהי
צראש יהודה ויהי צראש גליל להי
ומשתהי הוי גיטא לך הוציר לה י
ליהודה והגיע לכפר עותנאי וחזר לא
עותנאי לא צא וחזר בתוך שלשים ולי

דאָקטער רישאָ דמאָנ' צ' שניס ממנא וואָס דאָס:
דאָמער מת הען צומך שמי שנים ה"ו גט: דנאָ פריש.
שנים והרי הניקמו כל לרכו: ספאָ דפריש. על כרחיך דוקא
לא אינטרין לפרושי ופריש: אלא לרב אשי. דאָמער רישאָ

בשלמא לרבא רישא בדלא פריש סיפא
דפריש אלא לרב אשי מאי שנא רישא ומאי
שנא סיפא קשיא ת"ר⁶ הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא שתי שנים ועל מנת
שתניקי את בני שתי שנים אע"פ שלא נתקיים
התנאי הרי זה גט לפי שלא אמר לה אם
תשמישי אם לא תשמישי אם תניקי ואם לא
תניקי דברי רבי מאיר וחכ"א נתקים התנאי
ה"ז גט ואם לאו אינו גט רשב"ג אומר אין לך
תנאי בכתובים שאינו כפול איכא דאמרי לר'
מאיר קאמר ליה ואיכא דאמרי לרבנן קאמר
להו איכא דאמרי לר' מאיר קאמר ליה והכי
קאמר ליה אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול
והוה להו שני כתובים הבאין כאחד⁷ וכל שני
כתובים הבאין כאחד אין מלמדין איכא
דאמרי לרבנן קאמר להו והכי קאמר להו אין
לך תנאי בכתובים שאינו כפול וגמרינן
מינייהו ורמינהו הרי זה גימך ע"מ שתשמישי
את אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני
שתי שנים מת האב או מת הבן אינו גט
דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אע"פ שלא
נתקיים התנאי הרי זה גט יכולה היא שתאמר
לו תן לי אביך ואשמשנו תן לי בנך ואניקנו
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר קשיא דרבנן
אדרבנן דרבי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא
התם בדלא כפליה לתנאיה הכא בדכפליה
לתנאיה ורבנן אדרבנן לא קשיא⁸ מאן חכמים
דהכא רבן שמעון בן גמליאל היא דאמר
כל עכבה שאינה הימנה הרי זה גט תנו רבנן
אמר לה בפני שנים הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא ב' שנים וחזר ואמר לה

בשלא **רשא** **ברלא** **פריש** **וסיפא** **ברפריש**. פי' בקונ' מיון ללא אנטערך לפרושי ופירש אמר' דאפיא למימר דאפילו מת לא הו גט ואין נראה לר"י דהא גבי אצוי אנטערך לפרושי^א וגבי בן אנטערך לפרושי לר' יהודה דאמר י"ח חודש^ב ומה שפירש נמי אלף לרב אשי מנאי שנה רישא ומנאי שנה אפיא כיון דברישא כמפרש יום אחד דמי על כרחין מ' האב או הבן דקמי ביון שמת ולא הניקטו כלל ואמאי י"ו גט הא לא נתקיים כלום מן המנאי ואין נראה דלכ"ע מת הבן היינו שלא הניקטו כלל י"ו דפירש במתני' ונראה לר"י לפרש בשלמא דרש"י (כ' וסיפא דפירש דהואיל פירש שנה שנים^א ודאי לעצורה קא מכיין ואפילו מת אינו גט אלף לרב אשי כיון דרישא נמי הו' י"ו) במפרש יום א' הרי נמי נכחין לעצורה כיון דפירש ואפילו מת לא ליהו גט כמו בספ"ה^ב ויהו דהו שני בתובין הבאין כאחד. הקשה ה"ר אלחנן בפרק האומר (קדושין דף ס"א:) דפרך דמפרש טובה לר' חנינא בן גמליאל דלא עבי מנאי כפול לימא^א דהוא ב' כמובין הבאים כאחד וי"ל דהם כאיבא דאמרי דהבא דלרבנן קאמר להו^א אי נמי אי הוה פריך ליה הם מכולהו בהדי הדדי הו משני להו דהו שני כמובין הבאין כאחד ועוד דשפיר י"ו מפרך להו רבי חנינא בן גמליאל דהם: **וגמרינן** **מינייהו**. פי' בקונטרס: ולא הו שני כמובין

הבאין כאחד דכולהו מנריך להו ר' חנינא בן גמליאל בקדושין (ג"ז סס) ואין נראה להרב רבי אלחנן דהתם לא מנריך להו אלא דמשי להו דאין משום אחד מהן ללמוד דניבעי תנאי כפול אבל לרבי מאיר דילין מינייהו לא עביד שם צריכותא ויש לומר דיש בהן שום צריכותא: תניא

שך על מנת שתתני לי מאתים זוז לא ביטל דברי
נחתה משמשתו רצתה נותנת לו מאתים זוז אבל אמר
גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז וחזר ואמר לה בפני
מנת שתתני לי ג' מאות זוז ביטל דברי האחרון את
ראשונים ואחד מן האחרונים מצטרפין אהייא אילימא
ארישא פשימא מהו דתימא כל לקיומא תנאי מצטרפין
גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום והיה הולך
ונטיפרם וחזר בטל תנאו הרי זה גיטך אם לא באתי
והיה הולך מגליל ליהודה והגיע לכפר עותנאי
ה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום והיה
ע לעכו וחזר בטל תנאו הרי זה גיטך כל זמן שאעבור
ע היה הולך ובא הולך ובא הואיל ולא נתיחד עמה
יא דאנטיפרס בגליל הוה קיימא ורמינהי אנטיפרס
בגליל בינתים מטילין אותו לחומרא מגורשת
ואינה

אבל אם לא הגיע לאנטיפרס וחזר ולאחר ימים הלך לגליל ונשתהה
ליל והרי לא הלך עד עתה ונשתהה: **לכפר עוטנאי**. קס"ד כפר
שלשים ואין כאן עוד לא תנאי ולא גט להתקיים עוד: **לעזו**. קא סלקא
מהה שלשים יום עובר מכנגד פנין מדי יהא גט: והיה הולך וזא
' **אנטיפרס ביהודה וכפר עוטנאי בגליל**. סמוכים זה לזה בכפר זה
ג' לאנטיפרס וחזר לא בטל תנאו דאכתי לא איזל לגליל וכי אזל
דלא לימני תלמין יומין אלא מיום שגייע לגליל. היה הולך מגליל
ודה: **בינפים**. היה הולך מיהודה לגליל ועבר את אנטיפרס ולכפר
ושהה: **מטיילן אוסו לחומרל**. ואמרין מגורשת ליפסל לכהונה:
ואינה

וְשִׁמְעָם אֲבֵל עֵינִים לֹא יָדְעוּ לִלְחֹם עִם אֱלֹהִים (חִלּוּק) בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל וְעַם הָעַלְמִים. וְשִׁמְעָם אֲבֵל עֵינִים לֹא יָדְעוּ לִלְחֹם עִם אֱלֹהִים (חִלּוּק) בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל וְעַם הָעַלְמִים. וְשִׁמְעָם אֲבֵל עֵינִים לֹא יָדְעוּ לִלְחֹם עִם אֱלֹהִים (חִלּוּק) בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל וְעַם הָעַלְמִים.

(א) נראה ד"ל דולד קאמר דהיינו שתי שנים. (ב) נראה ד"ל דלא מצינו שפסק כר"מ לא בגיטין ולא בקדושין וכו'.

מי שאחזו פרק שביעי גימין

עזר.

עין משפט
נר מצוה

סדר א ב מ"י פ"ח מהל'
גירושין הלכה יח סמג
עשין כ טו"ש"ע אה"ע ס'
קמג סעיף י:
סדר ג מ"י שס פרק ט
הלכה ט סמג שס
טו"ש"ע אה"ע ס' קמד
סעיף ז:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible][illegible]